

Krag: Til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen skal jeg sige, at naar han hævder, at Banker og Sparekasser ikke har bragt Ofre i Forbindelse med Rentesaenkningen, er det for saa vidt rigtigt, hvad angaar Konsekvenserne af Indlaansrentens Nedsættelse, hvor maaske Banker og Sparekasser oven i Købet har haft Fordel først og fremmest som Følge af den Stilling, som den højtærede Handelsminister har indtaget i denne Sag. Derimod er der ikke nogen Tvivl om, at der er bragt Ofre ved Obligationsombytningen, og jeg kan dog ikke tro andet end, at naar det ærede Medlem faar tænkt sig om, hvad dette Spørgsmaal angaar, vil han indrømme, at dette er rigtigt, ligesom man ogsaa let, da vi har Opgørelsen over, hvilke Obligationsmasser der ligger eller har ligget i Selskaber af forskellig Art, Banker, Sparekasser, Forsikrings-selskaber, Overformynderiet o. s. v., kan opgøre, paa hvilken Maade Ofrene paa de 50 Mill. Kr., jeg har talt om, fordeler sig paa de forskellige Selskaber. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, at her er Tale om Tal, ikke om Tro. Saa længe det ærede Medlem befinder sig paa Troens Omraade, kan han bevæge sig i den Ubestemmelighed, han her var inde paa, men Tallene kommer han ikke udenom.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at naar jeg har paatalt det Udtryk, at det høje Renteniveau er benyttet til at opnaa Uopsigelighed, maa jeg fastholde denne min Betragtning. Dermed har jeg paa ingen Maade villet benægte Ministerens Ord, som nylig fremsattes herom, at der kunde være Laangivere, som har udnyttet Situationen. Saaledes har det alle Dage været, og saaledes vil det alle Dage blive. Men en almindelig Udtalelse om, at Laan, som er givet paa Tider, da Renteniveauet var højt og med lang Løbetid, er en Udnyttelse af Situationen, er den højtærede Minister uberettiget til, og det er en saadan, han har fremsat.

Den højtærede Minister kommer tilbage til sit Konverteringsforslag fra September. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt gaa ind i en Diskussion med den højtærede Minister om, hvem der paa dette Tidspunkt ønskede at gaa videst. Jeg maa kun have Lov til at minde den højtærede Minister bl. a. om mine Søndags- og Mandagstanker, som den højtærede Minister paa munter Maade har beskæftiget sig med ude i Landet, hvor i hvert Fald Talen var om mindst lige saa vidtgaende Foranstaltninger som dem, Ministeren havde for Øje, uden at Ministeren paa nogen Maade turde give dem Tilslutning. Jeg vil ogsaa minde

om, at hvis den højtærede Minister havde faaet sit Forslag gennemført, havde den Lettelse, der var opnaaet i Konverteringen, ikke været et Gran større, end Lettelsen nu bliver, idet jo Forrentningsprocenten for Landbruget for længst har naaet den Højde, som vilde have ført Rentelettelsen efter Ministerens Forslag ned til $\frac{1}{2}$ pCt. At jeg har advaret mod at bygge en Konvertering paa en Kuponkat, er foranlediget ved de Resultater, man andetsteds har set af en saadan Tvångskonvertering, og det er jo ogsaa et Forhold, som er den højtærede Minister bekendt.

Hvad Hypotekforeningerne angaar, forstaar jeg meget godt de Vanskeligheder, den højtærede Minister her pegede paa, bl. a. ogsaa med Hensyn til Fordelingen af Obligationsmassen ude i Publikum. Dette er fuldkommen rigtigt; men vi kan ikke trænge gennem dette Problem blot ved at beskæftige os med Førsteprioritetslaanene og med saadanne som dem, der er Tale om i denne Lovgivning, Laan, for hvilke der er fuld Sikkerhed. Vi maa ind paa en virkelig indgaaende Reduktion af Renten for de Laan, som har senere Berettigelse i Laanerækken, og vi maa i Lighed maaske med, hvad Tilfældet er i de Forslag, som vi beskæftiger os med her i Tinget angaaende Sanering af det sønderjyske Landbrugs Gældsforhold, ind paa en Ordning, som virkelig fører Gælden ned paa et Niveau, saa den kan bæres, og udskiller de Ejendomsbesiddere af det hele Omraade, som er uhjælpelige, og saadanne findes jo ogsaa.

Den højtærede Minister mente, at Venstre maatte kunne tiltræde § 2. Maa jeg sige til den højtærede Minister, at hvis jeg ikke har haft Held til at gøre ham forstaaeligt, at Venstre med stor Forstaaelse ser paa det Forslag, her foreligger, maa jeg have udtrykt mig meget uheldigt, thi det har været min Hensigt bestemt at sige, at Venstre med stor Forstaaelse ser paa dette Lovforslags Fremsættelse. Det gælder ogsaa med Hensyn til § 2. Det, jeg her har udtalt min Betænkelighed ved, er at give en muligvis usagkyndig Minister — saadanne kan ogsaa findes, ikke sandt? der har maaske ingen været hidtil, men det kan komme —, at give en saadan usagkyndig Minister Hals- og Haandsret over Laanevilkaarene paa den Maade, her er foreslaaet. Det nærer jeg Betænkelighed ved, og denne Betænkelighed forstaar ganske sikkert den højtærede Minister fuldt ud.

Jeg havde adskilligt flere Bemærkninger at gøre, men den herlige Forretningsorden, som er tilvejebragt her i dette Ting, hindrer